Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

L. iij

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

oꝛietur dñs ⁊ glia eius ĩ te vi
debitur. Et ambulabũt gen-
tes in lumine tuo : ⁊ reges in
ſplendoꝛe oꝛtus tui. Leua in
circuitu oclos tuos ⁊ vide om
nes iſti congregati ſũt venerũt
tibi. Filij tui de longe veniẽt:
⁊ filie tue de latere ſurgẽt. H.
℟ Omnes de ſaba veniẽt au-
rum ⁊ thus deferẽtes Et lau-
dem dño annũciãtes. ℣. Re
ges tharſis et inſule munera
offerent reges arabum ⁊ ſaba
dona adducent Et lau. L. iij
Gaudens gaudebo in dño :
⁊ exultabit anima mea in deo
meo. Quia induit me veſtimẽ
tis ſalutis ⁊ indumento iuſti
cie circumdedit me quaſi ſpõ
ſum decoꝛatũ coꝛona ⁊ q̃ſi ſpõ
ſam oꝛnatã in monilibꝰ ſuis.
Sicut enĩ terra ꝓfert germen
ſuum et ſicut hoꝛtus ſemẽ ſu-
um germinat ſic dñs ds ger-
minabit iuſticiam ⁊ laudẽ co
ram vniuerſis gentibꝰ. Propt̃
ſyon non tacebo ⁊ ꝓpter hieru
ſalem non quieſcã donec egre
diatur vt ſplendoꝛ iuſtus eiꝰ:
⁊ ſaluatoꝛ eius vt lampas ac-
cendatur. Hec. ℟ Stellam
quã viderãt magi in oꝛiẽte an
tecedebat eos donec venirent
ad locũ vbi puer erat. viden-
tes aũt eam Gauiſi ſũt gau-
dio magno. ℣. Et intrantes
domũ inuenerũt puerũ cũ ma
ria matre eius ⁊ ꝓcidẽtes ado

rauerũt eũ Gauiſi. Gloꝛia Ga
uiſi. In ſecũdo noctur. añ. Re
ges tharſis et inſule munera
offerent regi dño Ps Deꝰ iu-
diciũ. añ. Omnes gentes q̃ſ-
cunq̃ feciſti ⁊ adoꝛabũt corã
te dñe. ps. Inclina. añ. Ve
nite adoꝛemus eum qꝛ ipſe ẽ
dominus deꝰ noſter. ps Ve-
nite exultemus. ℣ Omis ter
ra adoꝛet te ⁊ pſallat tibi: pſal
mum dicat nomĩ tuo domie.
Sermo be. Leonis pa. L. iiij
Celebrato proxime die quo
intemerata virginitas huma
ni generis edidit ſaluatoꝛem
epiphanie nobis dilectiſſimi
veneranda feſtiuitas dat ꝑſe
uerantiam gaudioꝝ vt int̃ co
gnatarũ ſolennitatũ vicina ſa
cramenta exultationis vigoꝛ
⁊ feruoꝛ fidei nõ tepeſcat Ad
oĩm enĩ hominũ ſpectat ſalu-
tem ꝙ infantia mediatoꝛis dei
⁊ hominũ iã vniuerſo declara
bat̃ mũdo cũ adhuc exiguo de
tineret̃ opidulo. Quãuis enĩ
iſraeliticam gentem ⁊ ipſius
gentis vnam familiam dele-
giſſet: de qua naturaꝫ vniuer
ſe humanitatis aſſumeret no
luit tamẽ intra materne habi
tationis anguſtias oꝛtus ſui
latere primoꝛdia : ſed mox ab
omĩbꝰ voluit agnoſci qui dig
natus eſt omĩbꝰ naſci. Tu. ℟
Interrogabat magos hero-
des quod ſignũ vidiſtis ſuper

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN